

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาการทดสอบกับระดับความสามารถ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความจากการเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความระหว่างหลังการเรียนกับก่อนการเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาตามระดับความสามารถ

สมมติฐานการวิจัย

1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาการทดสอบกับระดับความสามารถต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการเรียน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกทำการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษให้เป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ขั้นที่สอง ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์การสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

การพัฒนารูปแบบการสอน ผู้วิจัยมีขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
2. นำแนวคิดและข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในข้อ 1. มาพัฒนารูปแบบการสอน
3. ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยอาจารย์ที่ปรึกษา 3 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล
3. ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความ
4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความตามรูปแบบการสอนที่พัฒนา และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
5. ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยอาจารย์ที่ปรึกษา 3 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

6. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยอาจารย์ที่ปรึกษา 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง 2 อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster sampling) โดยสุ่มมา 1 ห้องเรียนจากจำนวนทั้งหมด 7 ห้องเรียน แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ตามระดับความสามารถจากระดับผลการเรียน รายวิชาอังกฤษหลัก 5 รหัสวิชา อ 015 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มสูง	จากนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน 4 และ 3	จำนวน 7 คน
กลุ่มปานกลาง	จากนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน 2	จำนวน 15 คน
กลุ่มต่ำ	จากนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน 1 และต่ำกว่า 1	จำนวน 12 คน

รูปแบบการทดลอง แบบแผนการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง 2 องค์ประกอบ แบบวัดซ้ำ 1 องค์ประกอบ (two – factor experiment with repeated measures on one factor) ตัวแปรวัดซ้ำได้แก่ ช่วงเวลา ซึ่งแบ่งเป็นการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน ประกอบด้วยบทอ่านที่อยู่ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนและเป็นบทอ่านที่มีระดับความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกับบทอ่านในหนังสือแบบเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้ โดยใช้กราฟคำนวณหาความยากง่ายของบทอ่านของ ฟราย (Fry's Readability Graph) ในการคำนวณ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นเนื้อเรื่องให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องนั้น โดยวัดพฤติกรรมด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ให้ผู้เชี่ยวชาญทางการ

สอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .27 ถึง .64 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .24 – .90 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .84

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อทราบผลก่อนการทดลอง และทดสอบโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันเมื่อสิ้นสุดการทดลอง
2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน และเวลาจำนวน 12 คาบ คาบละ 50 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาผลของวิธีสอนและระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ตัวประกอบที่วัดซ้ำ 1 ตัวประกอบ และวัดต่างกลุ่ม 1 ตัวประกอบ (two – way ANOVA : repeated measure แบบ 1 one between subject variable and one within subject variable) ของ โฮเวล (Howell, 1992, pp. 435-444)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้านี้ ทำให้ได้รูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสำรวจและเตรียมความพร้อมในการอ่าน ขั้นการอ่าน ขั้นถาม-ตอบหลังการอ่าน และขั้นสรุปเรื่องที่อ่าน แต่ละขั้นประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้

1.1 ขั้นสำรวจและเตรียมความพร้อม

1.1.1 ครูแนะนำ หรือชี้แนะให้นักเรียนได้สำรวจบริบทของเรื่องที่อ่านที่มีส่วนเสริมความเข้าใจในการอ่านเช่น รูปภาพ แผนภาพ ตัวพิมพ์หนา แหล่งที่มา ฯลฯ

1.1.2 เชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียน เช่น การสนทนาถึงเรื่องที่เกี่ยวเนื่องกับบทอ่าน นำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่สำคัญ โครงสร้างทางภาษาที่จำเป็น

1.2.3 ตั้งคำถามให้นักเรียนคาดเดาคำตอบว่าเรื่องที่อ่านจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร หรือภาพแสดงอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร เหตุการณ์น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน ฯลฯ โดยครูเขียนคำทำนายของนักเรียนไว้บนกระดาน

1.2 ขั้นการอ่าน

1.2.1 นักเรียนอ่านบทอ่านเพียงบางส่วนเพื่อทดสอบคำทำนายของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านจบ ครูถามว่ามีใครต้องการจะเปลี่ยนคำทำนายของตนเองหรือไม่ หรือใครจะคงคำทำนายไว้

1.2.2 ครูถามถึงกระบวนการคิดโดยใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนตรวจสอบกระบวนการคิดของตนเอง เช่น ทำไมนักเรียนถึงคิดว่าเป็นเช่นนั้น นักเรียนคิดว่าเป็นคำตอบนี้จากส่วนใดของบทอ่าน คำใดของบทอ่านที่นักเรียนคิดว่าเป็นคำตอบ ในขณะที่ครูถามเพื่อนในห้องก็จะทบทวนกระบวนการคิดของตนเองเช่นกัน

1.2.3 นักเรียนอ่านเรื่องจนจบ และครูใช้วิธีในขั้น 2.2 อีกครั้งหนึ่งเพื่อเป็นการย้ำให้นักเรียนได้คิดอย่างมีระบบ

1.2.4 นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลการทำนายคำตอบ ว่ามีใครที่ตอบถูกหรือตอบใกล้เคียง

1.3 ขั้นถาม-ตอบ หลังการอ่าน

1.3.1 นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นคู่

1.3.2 นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน นำคำถามของแต่ละกลุ่มมาคัดเลือกคำถามที่ดีที่สุดเป็นคำถามของกลุ่ม

1.3.3 ตัวแทนนักเรียนของแต่ละกลุ่มถามคำถามและให้เพื่อนต่างกลุ่มหรือเพื่อนทั้งห้องช่วยกันตอบ

1.4 ขั้นสรุปเรื่องที่อ่าน

1.4.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเรื่องที่อ่าน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอีกครั้งเพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจของนักเรียนและทดสอบว่านักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจเรื่องตรงกัน

1.4.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามระดับความสามารถ ได้ผลดังนี้

1.4.2.1 ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาการทดสอบกับระดับความสามารถต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

1.4.2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาการทดสอบกับระดับความสามารถต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน เมื่อเรียนตามรูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแล้ว มีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องมาจากการอ่านเป็นทักษะที่เกิดจากการสร้างสม ต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝน ดังนั้น นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง จึงเป็นผู้ที่มีโครงสร้างความรู้เดิม (schema) ที่เก็บสะสมไว้จากประสบการณ์ทั้งโครงสร้างความรู้ด้านเนื้อหา (content schema) และโครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบ (formal schema) ช่วยในการจับใจความบทอ่านในขณะที่อ่านได้มากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนในระดับปานกลางและต่ำตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ แครล (Carell, 1984 อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร, 2543, หน้า 24) กล่าวว่า โครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบมีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้อ่านจะสามารถถ้าเรื่อนั้นมีโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ บลูม (Bloom, 1982 อ้างถึงใน มณฑิธร ชมดอกไม้, 2541, หน้า 71) กล่าวว่า พื้นความรู้เดิมเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ มณฑิธร ชมดอกไม้ (2541, หน้า 186) ซึ่งวิเคราะห์พหุระดับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตการศึกษา 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับพื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษ ($r = .575$) (พื้นความรู้เดิม หมายถึง ความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน (2539, หน้า 74) พบว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวม และในด้านแปลความ ตีความ ขยายความ สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา ศรีภัทรวิทย์ (2533, หน้า 82) ที่พบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง และปานกลางมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

จากผลการวิจัยครั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ครูผู้สอนควรคำนึงถึงระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนเพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

และจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยไม่มีข้อยกเว้นว่าระดับความสามารถเดิม จะสูง ปานกลาง หรือต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ผู้วิจัยมีข้ออภิปรายที่เกี่ยวข้องกับข้อค้นพบจากผลการศึกษาดังนี้

รูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษได้พัฒนาโดยมีทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านและการสอนอ่านที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางโดยใช้หลักการและแนวการสอนจากทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (schema theory) ซึ่งเป็นโครงสร้างของข้อมูล ความคิดรวบยอด ประสบการณ์ ซึ่งเก็บไว้ในความทรงจำ ซึ่งนักเรียนทุกคนจะมีโครงสร้างความรู้ที่แตกต่างกัน (Weaver, 1988, p. หน้า 18) นักเรียนจะนำโครงสร้างความรู้ที่เก็บสะสมไว้จากประสบการณ์มาช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน รูปแบบการสอนอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้ใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ในขั้นสำรวจและเตรียมความพร้อมในการอ่าน โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนสำรวจบริบทของเรื่องที่อ่าน เช่น การสนทนาซักถาม พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนเห็นในภาพ ประสบการณ์ข้อมูลที่นักเรียนทราบเกี่ยวกับบริบทที่นักเรียนเห็น เพื่อดึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนให้สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านใหม่จึงทำให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจยิ่งขึ้น และเชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับพื้นความรู้เดิม โดยครูคาดการณ์เกี่ยวกับโครงสร้างความรู้เดิมของนักเรียน และคาดการณ์เกี่ยวกับข้อมูลใหม่ที่จะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียน โดยทั่วไปบทอ่านที่ใช้ในการสอนทักษะอ่านจะมีลักษณะคล้ายกัน ก็คือมักจะมีบางส่วนของนักเรียนมีความรู้อยู่บ้างแล้วและบางส่วนเป็นสิ่งที่ใหม่สำหรับนักเรียน เช่น คำศัพท์ที่นักเรียนคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย โครงสร้างทางไวยากรณ์ใหม่ รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ใช้การขยายขอบเขตความรู้ของนักเรียน จากที่นักเรียนอาจรู้อยู่เพียงเล็กน้อย หรือบางส่วนให้มีความรู้มากขึ้น เนื่องจากพื้นความรู้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการอ่านจับใจความ ซึ่งสอดคล้องกับ ดีไวน์ (Devinie, 1986) ได้กล่าวถึงกิจกรรมสำคัญในขั้นก่อนการอ่านว่าควรประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 4 ประการ ดังนี้

1. การตรวจสอบพื้นความรู้ของนักเรียน (finding out what student already know)
2. การกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงความรู้ที่มีอยู่ (activating students' background knowledge)
3. การขยายขอบเขตพื้นความรู้ (increasing students' background knowledge)
4. การเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับพื้นความรู้ที่มีอยู่ (relating the new to the known)

จุดเด่นของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้นในทุกระดับความสามารถ เนื่องจาก

ประการแรก การใช้แนวคิดวิธีการสอนแนว DR-TA (direct reading-thinking activity) ซึ่งเป็นวิธีการสอนตามหลักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนทั้งในด้านแรงจูงใจ ทักษะ ความสามารถ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามให้นักเรียนคาดเดาเรื่องก่อนการอ่านโดยครูเขียนสิ่งที่นักเรียนคาดเดาไว้บนกระดาน ซึ่งเป็นการกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียนให้อยากรู่ว่าสิ่งที่ตนคาดเดานั้นถูกต้องหรือไม่ ซึ่งคำถามเพื่อการคาดเดาให้ผลมากกว่าการถามโดยมีจุดมุ่งหมายในการทดสอบ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนกลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการคาดเดาได้อย่างมีความสุข เนื่องจากไม่ใช่วิธีการทดสอบ ทำให้นักเรียนทุกระดับความสามารถกล้าแสดงความคิดเห็นของตนและตั้งใจอ่านเรื่องมากขึ้น เพื่อต้องการทดสอบการคาดเดาของตนเองว่าถูกต้องหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) ว่าแรงจูงใจภายในจะกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ เช่น ต้องการความสำเร็จ ความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งแรงจูงใจภายในมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างมาก (มาลี จูทา, 2542) และยังสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์ ซึ่งอธิบายว่าเด็กตั้งแต่อายุ 11 ปีขึ้นไป พัฒนาการทางด้านความรู้ความเข้าใจจะพัฒนาขึ้นสามารถคิดอย่างมีเหตุผลกับปัญหาทุกชนิด จะมีลักษณะการคิดแบบตั้งสมมุติฐานขึ้นมาแล้วหาข้อสรุป ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุมิตรว อังวัฒนกุล (2537, หน้า 178) ได้เสนอแนะกิจกรรมก่อนการอ่านว่าให้นักเรียนคาดคะเนเรื่องที่อ่าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของมงคล คำดวง (2544, บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแนว direct reading – thinking activity มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของอัคราวดี มีระหงษ์ ซึ่งพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมสร้างแรงจูงใจ และประสบการณ์ในขั้นก่อนการอ่านในขั้นการอ่านตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า อ่านในใจ และตรวจสอบคำคาดเดา หลังการทดลองพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประการที่สอง การให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเองเป็นรายคู่ และให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและนำคำถามของแต่ละกลุ่มมาคัดเลือคำถามที่ดีที่สุดของกลุ่ม และผลัดกันถามตอบกับเพื่อน ๆ ภายให้ห้อง แข่งขันกันระหว่างกลุ่ม เพราะคนที่จะถามได้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ถามเป็นอย่างดี จากผลการวิจัยพบว่า การให้นักเรียนตั้งคำถามเองผู้สอนอาจประสบปัญหายุ่งยากในระยะแรก ๆ แต่เมื่อนักเรียนสามารถตั้งคำถามได้คล่องแคล่วมากขึ้นจะทำให้นักเรียนเกิด

ความสนุกสนานและเกิดแรงจูงใจที่จะตั้งคำถามให้หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการตอบปัญหาของเพื่อนให้ถูก ทำให้กิจกรรมการถาม-ตอบคำถามหลังการอ่านจะเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้แนะนำและคอยให้ความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา ชัยสวัสดิ์ (2538, บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยให้ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านด้วยตนเองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคงทนในการจำเนื้อเรื่องที่อ่านในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวดี หิรัญ (2532, บทคัดย่อ)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาต่อไปดังนี้

1. ครูผู้สอนจะต้องฝึกให้นักเรียนให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถามอยู่เสมอ ทั้งคำถามประเภท Yes/No question และ Wh-question โดยการให้กำลังใจกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้เวลาในการคิด
2. การให้นักเรียนคาดเดาเรื่องก่อนการอ่าน เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนควรแสดงบทบาทให้การกระตุ้น ให้กำลังใจ และแสดงท่าทียอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทุกคน และเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกระดับความสามารถได้แสดงความคิดเห็น
3. ครูผู้สอนควรนำรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปเป็นทางเลือกหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปเปรียบเทียบกับรูปแบบการสอนแบบอื่น ๆ
2. ควรมีการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่านี้ ในการสอนทักษะการอ่านเพื่อจะได้นำผลมาเปรียบเทียบกับกรวิจัยในครั้งนี้
3. ควรมีการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในกลุ่มต่ำ เพราะแม้ผลการทดลองในครั้งนี้จะมีการพัฒนาของคะแนนหลังการเรียนแต่ยังผ่านไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม